jääb teile segipärrast näggematta. Ja arwage sedda nüüd moistlikkult ärra: Kas kül se minno nähtaw näggo, mis ihhaldasite ni wägga tunda sada, kas se ial olleks sanud, sedda head toimetada, mikspärrast minno wallitsussega rahhul ollite? Kas kül ellades se, mis nähtaw assi on, saaks sünnitada sedda, mis näggematta on? Ka se minno seestpiddine meel, mis teile head sowis ja monda head ka kätte jäggas, se ei olle mitte minno pärralt, egga tulle mitte minno auuks; waid selle pärralt se on, ja selle auuks se tulleb, kes mind teie wallitsejaks on seädnud. Ja selle samma keige armo Waimo wiis on se, näggematta käe läbbi önnistada."— Nenda se au-wäärt würst räkis. Rahwas läks siis tännades ja aunstades koio pole, ja käies kiskusid ommad wodrad jummalad assemelt mahha ja wiskasid neid purruks. Hakkasid nüüd wast sedda näggematta iggawest Jummalat tenima ja tedda ükspäinis kummardama.

Agga, kas teiegi, armsad ma-rahwas, ollete seddasamma teinud? Kas teiegi ollete ommad wodrad jummalad ärrahäwwitanud ja katki murdnud?— Ehk wastate se peäle: „Egga meie, Jummal olgo tännatud, ei teni mitte wodraid jummalaid." Wissiste teniwad ni mitto teie seast wodraid jummalaid. Eks neid ei olle paljo, kes omma süddame himmud teniwad, kui on: holetusse, laiskusse, roppo ello, prassimisse, lakkumisse, warguse, walletamisse, ja keik nisuggused ahwad himmud? Näte, needsammad on nende wodrad jummalad. Peawad neid omma süddame altari peält mahhakiskma, ja hakkama, sedda tõssist pühha Jummalat tenima, ning, temma tarkust ja heldust aunstades, allandlikkul ja lapselikkul wisil temma näggematta armo-wallitsusse alla heitma. Se wast